

jotka ovat välttämättömiä ja joihin täytyy panna.

Kaupungeissa ja varsinkin teollisuuskeskuksissa taas on eri tavalla asiat. Siellä se on monella vaan turhanpäiväinen juoni, jos sanotaan ettei ole rahaa. Onhan sitä silloin kun pääsee kapakkaan tai teatteriin eli muihin porvarillisiin humpuukeihin. Taikka jos kaupataan kehoja porvareilta ostettua tavaraa, niinkuin postikortteja, neuvoja ja kaikkea tällaista joutavaa jotain mitätöntä palkintoa varten, niin kyllä silloin on rahaa.

Nyt kun me nuoret lähdemme sosialismin hyväksi toimimaan, niin minun mielestäni meidän on lähdettävä jotenkin näin: maanviljelyssseudulla, varsinkin uutisviljelysseudulla, jossa me emme voi kirjallisuutta myydä minkään vertaa — vaikka meidän sitä tulee mahdollisimman paljon yrittää — tulee meidän toimia siten, että otamme osaa joukkotoimintaan ja koetamme olla mukana kaikessa. Heti mää räättyyn ikään päästyämme yhdyimme sosialistipuolueen jäseniksi. Jos ei paikkakunnalla ole suomalaista sos. osastoa, niin yhtyy sitten englannin kieliseen osastoon, jos sellainen on paikkakunnalla olemassa. Taikka, jos ei ole kumpaakaan, niin silloin meidän on koetettava saada osasto paikkakunnalle, sellainen, kumpi olisi edullisin, suomalainen taikka englanninkielinen.

Meidän tulee kirjoitella puoluelehtiin paikkakunnan kirjeitä ja koettaa paikkakunnallamme agitatorata ja näyttää kuinka tärkeä on sosialistinen liike meille työläisille. Kaikessa olisi meidän koetettava tehdä parhaamme.

Kaupungeissa ja teollisuuskeskuksissa tulisi meidän kaupitella sosialistista kirjallisuutta ja sosialistisia lehtiä sen sijaan, että kaupittelemme kaikenlaista porvarien turhuuksia jonkun mitätömän palkinnon tähden. Meidän tulee ihmisille selittää kuinka sisältörikasta on sosialistinen lehdistö ja antakaamme jos mahdollista heille näyttenumeroita vapaasti, niin kyllä he sitte tilaavat lehtiä ja ostavat kirjallisuutta sitä mukaa kun varansa myöten antavat.

Kun paikkakunnalla on useampia nuoria, niin voi järjestää siten, että kaikkiin hommataan yhdessä. Kaikkien olisi kirjoitettava lehtiin paikkakunnaltansa, sillä se miellyttää tilaajia. Osastoihin olisi ruvettava jäseniksi kaikkien nuorten kaupungeissa yhtä hyvin kuin maallakin ja meidän tulee ottaa osaa kaikkeen toimintaan täysin voimin. Nuoret voimat ne antavat.

FRED KOSKI.
(Toinen palkinto. Ikä 18 vuotta)

III.

Miten Amerikan suomalainen nuorisovoima voi parhaiten edistää sosialistipuoluetta on kysymys, joka koskee vain sitä nuorisoa, joka haluaa edistää sosialistipuoluetta. Ennenkuin voimme valita parhaan keinon miten edistää puoluetta, täytyy meidän nimittää ne keinot erikseen.

Ensiksi: Nuorisovoima voi käydä ahkerasti kuuntelemassa luennoitusta, se on saman tekevää, ovatko

ne luennot suomen- vai englanninkielisiä, kunhan ne vaan voi ymmärtää.

Toiseksi: Nuorisovoima voi lukea sosialistista kirjallisuutta.

Kolmanneksi: Nuoret voivat varata itselleen sellaisen elinkeinon, että jos puhuu kapitalisteja vastaan, niin ei silti menetä toimeentuloaan.

Neljänneksi: Nuoret voivat liittyä sosialistisiin ihanneliittoihin, sillä sellaisia kuuluu olevan olemassa.

Viidenneksi: Nuoret voivat käydä koulua sillä tarkoituksella että käyttävät sitten tietonsa sosialistipuolueen hyväksi.

Tähän saakka minä en ole ottanut huomioon muita kuin käytettyjä keinoja.

Nyt, jos nuorisovoima perustaisi sellaisen nuorisovoima-sosialistipuolueen, edistäisi se puoluetta monella tavalla. (Sosialistinen nuorisoliitto on olemassa tässä maassa amerikalaisen keskuudessa ja monella paikkakunnalla kuuluu tähän nuorisoliittoon myöskin suomalaista nuorisoa. — Selmatäti.) Ensiksi se panisi nuoret liikkeelle, joilla ei ole muuten paljon tilaisuutta päästä ymmärtämään sosialismia.

Kun nämä keinot kaikki katsoo ylitse, niin me nähdään, että jos nuorisovoima käyttää kaikki hyväkseen, niin sillä tavalla voi se parhaiten edistää sosialistipuoluetta.

VÄINÖ MATTSON.
(Ikä 21 vuotta.)

IV.

Minä nyt koetan puolestani kirjoittaa sen minkä voin tähän kilpailuun: Miten voi Amerikan suomalainen nuorisovoima parhaiten edistää sosialistipuoluetta?

Ensiksikin on sosialistipuolueen kirjallisuuden ja sanomalehtien levittäminen, yksi tärkeä sosialistipuolueen edistämiskeino.

Suomalaisen sosialistiosaston iltamissa on ohjelman suoritus hyvä tehtävä sosialistipuolueen edistämiseksi.

Ja kaikki meistä eivät vielä tiedäkään mikä tuo sosialistipuolue on, sentähden sen selittäminen on toinen hyvä tehtävä sosialistipuolueen edistämiseksi, etenkin lapsille, jotka ymmärtävät.

Ja kaikki sosialistiset koulut sekä opistot ovat hyviä esimerkkejä sosialistipuolueen edistämiseksi.

Koetetaan kaikin rientää kuulemaan sosialistipuolueen puhujia, mitä heillä on sanottavaa, sillä se kehitys on hyvä edistys sosialistipuolueelle.

Ei taida tällöin olla paha esimerkki, että kirjoitella tällaisia kilpakirjoituksia mitä itse asiasta tiedämme. Siis ruveeään kaikin.

LYDIA PUHAKKA.
(Ikä 19 vuotta.)

V.

Tämä on laajaperäinen kysymys, mutta koetan järjkeni mukaan tehdä selvää. Ensiksi 16 ikävuodesta vanhempi nuorisovoima voi liittyä sosialistipuolueeseen ja ottaa osaa kaikkeen toimintaan kykynsä ja vointinsa mukaan; tilata työväen sanomalehtiä ja kirjoja ja myöskin niitä lukea harvitaen sekä ottaa tilauksia puoluelehdille ja kirjallisuudelle;

hakea itsensä maan kansalaiseksi, asettaa sosialistisia virkailijoita kaikkiin valtion, kauntien, kaupunkien ja koulujen hallituksiin sekä vointinsa mukaan uhrata vaalirahastoon.

Ja me ala-ikäinen nuorisovoima, toisin sanoen lapset, voimme kuulua osastojen Ihanneliittoihin ja toimia ahkerasti ottaen osaa ompeluseuraan ja näytöskappaleihin, täten avustaa vaalirahastoja, käydä ahkerasti Ihanneliiton kokouksissa, sillä ne ovat kuin vastapaino nykyajan kansakouluille, joissa opetetaan isänmaallisuutta, toisin sanoen militarismia, ja jos lapset sen oppivat ja uskovat, niin meitä nousevaa sukupolvea uhkaa vaara ja meidän on vanhemmiltaamme ja opettajiltamme pyydettävä neuvoa ja ohjeita, sillä me tulemme olemaan tulevan sukupolven äitejä ja isä.

Minä lopetan tähän ja tervehdän kaikkia Toverittaren lukijoita.

ALINA SORJONEN.
(Kolmas palkinto. Ikä 16 vuotta)

VI.

Tämä kysymys antaa todellakin ajattelun aihetta; liian vähän painoa on vielä tähän asti pannut enemmistö tietoisuuteen herännyttä joukkoa nukkuvan ympäristönsä herättämisen tarkeyteen. Suuri enemmistö sosialistipuolueen jäsenistä on taipuvainen uskomaan täyttäneensä velvollisuutensa maksamalla jäsenmaksunsa ja käymällä puolueen iltamissa ja joskus kokouksissa ja luulee siinä olevan kaikki mitä voi tehdä.

Mutta se on erehdys. Me emme saa pysähtyä siihen. Joskaan emme paljon voi tehdä, emmekä suuria muuttoksia hetkessä aikaan saada, niin kuitenkin hiljainkin aherrus eteenpäin vie.

Mutta voidaksemme olla joksiin hyödyksi atemme edistämistyössä, on meidän kehitettävä ensin itseämme, on koetettava saada mahdollisimman selvä käsitys sosialismin periaatteista, sillä ei mikään ole nolompaa kuin lähteä valloitusretkelle ilman aseita. Silloin aina joutuu häviölle, vaikka asia jonka puolesta taistelee, olisikin jalo ja oikea.

Me tiedämme mikä suuri merkitys ja hyöty kehityksellemme on hyvällä kirjallisuudella. Kiiruhtakaamme siis ennen kaikkea sieltäpäin täydentämään puuttuvaa tietovarastoaamme. Tutkiakaamme ja punnitkaamme elämää ja sen ilmiöitä ympärillämme ja muodostakaamme niistä mielipiteemme kahlehtimattoman, ennakkoluulottoman järkemme avulla. Jos meillä on tilaisuutta keskustella vanhempien, laajatietoisten puolueoverien kanssa ja kuulla heidän esitelmiään, niin rientäkäämme tekemään se, niin silloin onnistumme vähitellen luomaan asemamme niin varmaksi, ettei sitä voi järkyttää esim. vanhat homehtuneet uskonnolliset käsitteet eikä jokainen erimielisyyden maininki, jonka kohtaamme johtaessamme viedä eteenpäin jotta asiaamme kohti päämääräänsä.

Siinä työläistölkossa, joka ei vielä omaa sosialistisia mielipiteitä, on osa sellaisia, jotka eivät

vastusta sosialismia, mutta eivät myöskään kannata sitä — osa välinpitämättömiä, osa vastustajia.

Ensimmäintuun joukkoon olen huomannut kuuluvan suurimman osan nuorisosta. Siihen joukkoon on sosialistisen nuorisovoiman tarrattava kiinni nuoruuden innolla. Ystävällisesti ja tuttavallisesti kehoitettava heitä yhtymään puoluelipun alla taistelevan armeijan, uhraamaan nuoren voimansa sorretun, poljetun kansan kohoittamistyöhön.

Vaikkeampi on sanoa, miten meidän olisi suhtauduttava omaan luokkaamme kuuluviin vastustajiin, joita valitettavasti on niin kovin paljon ja ne ovat enimmäkseen uskonnollisia.

Olen huomannut itsestäni ja muistakin, että olemme taipuvaisia kohtelevaan ylenkatseellisesti ja halveksivasti niitä, jotka omaavat meille vastakkaiset mielipiteet, mutta en usko, että siten voimme yhdistää heitä riveihimme, vaan juopa suurenee siitä.

Mutta tietäessämme oman aatteemme olevan parhaan, totuudennukaissimman, jaloimman ja puhtaimman, niin koettakaamme sen avulla vakavan järkevästi järkyttää pois juurikaan valheelliset ja epäoikeudenmukaiset käsitteet ja sitten kylväämme sijalle uutta, sitä ainoata oikeaa, joka voi tehdä maailman luonnolliseksi ja onnelliseksi.

Yksi seikka, jonka erittäin meidän nuorten olisi otettava huomioon, on tämä: kun sieltä "vanhasta maasta" nuorisoa saapuu tänne, niin meidän on riennettävä heitä vastaan avosylin, ystävinä ja tovereina, sillä he tarvitsevat meidän apuamme ja kokemustamme. Vaikkakaan suurin osa heistä ei tiedä sosialismista paljon mitään, on heillä halu oppia sitä tuntemaan ja yhtyä sosialistipuolueeseen. Mutta kohdatessaan vaan "jänkkiintyneä", kylmiä, joskus ivallisia kasvoja, jää vanhanmaan tyttö ja poika monesti vuosikausiksi välinpitämättömäksi kaikille harrastuksille ja tuntee itsensä entistä huonommaksi ja sortummaksi, vaikka luuli tulevansa vapauden ja tasa-arvoisuuden maahan. Tällaista on tapahtunut paljon minun kokemuspiirissäni. Toivottavasti ei sentään ole niin laita kaikkialla.

Myöskin olisi meidän kehoitettava siirtolaisia mahdollisimman pian ryhtymään kansalaispapereita hankkimaan ja jos voimme, antaa heille ohjeita siinä. Monet heistä tulevat tänne alle 18 vuotiaana ja jos he heti ryhtyisivät toimeen saisivat he 21 vuotiaana täydet kansalaispaperit, niin olen kuullut sanottavan. (Täytyy olla tässä maassa viisi vuotta täyteen, ennenkuin saa täydet paperit. Ensimmäiset voi ottaa vaikka heti maihin astuttua.—Toim.)

Itse olen tänne tullessani 16 vuotta vanha. Olen ollut maassa kohta kolme vuotta, enkä vielä ole tehnyt mitään kansalaistuttamiseksi. Se on häpeä tunnustaa — vaikka tunnen että se on välttämätön tehtävä.

Usein kuulee väitettävän, että sosialismiaatteen ei ole täydellinen, että siinä on paljon puutteel-